

**PAPILDPROTOKOLS PIE EIROPAS PAGaidu VIENOŠANĀS PAR
SOCIĀLĀS DROŠĪBAS PASĀKUMIEM, KAS ATTIECAS UZ PABALSTIEM
VECUMA, INVALIDITĀTES UN APGĀDNIKA NĀVES GADĪJUMĀ**

ETS No 12A

**Protocol to the European Interim Agreement on Social Security Schemes
Relating to Old Age, Invalidity and Survivors**

Valdības, kas parakstījušas šo Vienošanos, Eiropas Padomes locekles,

Ņemot vērā nosacījumus, ko ietver Eiropas pagaidu Vienošanās par sociālo drošību, izņemot pasākumus attiecībā uz pabalstiem vecuma, invaliditātes un apgādnieka nāves gadījumā, kas parakstīta Parīzē, 1953. gada 11. decembrī (turpmāk saukta par “Galveno vienošanos”);

Nemot vērā nosacījumus, ko ietver Konvencija par bēgļu statusu, kas parakstīta Ženēvā, 1953. gada 11. decembrī (turpmāk saukta par “Konvenciju”);

Vēlēdamies paplašināt Galvenās vienošanās nosacījumus attiecībā uz bēgļiem, kā tie definēti Konvencijā,

Vienojās par šo:

1. pants

Attiecībā uz šo Protokolu terminam “bēgļi” ir nozīme, kas tam piedēvēta Konvencijas 1. pantā, ar nosacījumu, ka katra Līgumslēdzēja puse tā parakstīšanas vai ratifikācijas laikā sniegs paziņojumu, nosakot, kura no Konvencijas 1. panta B punkta nozīmēm piemērojama šī Protokola prasībām, ja vien šī Puse jau nav sniegusi šādu paziņojumu Konvencijas parakstīšanas vai ratifikācijas laikā.

2. pants

Galvenās vienošanās nosacījumi uz bēgļiem attiecas tādos pašos apstākļos kā attiecībā uz Vienošanās Līgumslēdzēju pušu pilsoņiem ar nosacījumu, ka šīs Vienošanās 3. pants attiecībā uz bēgļiem piemērojams tikai gadījumos, kad šīs Vienošanās minētā panta Līgumslēdzējas puses ratificējušas šo Protokolu vai pievienojušas tam.

3. pants

Šis Protokols tiks atvērst parakstīšanai Eiropas padomes Dalībvalstīm, kas būs parakstījušas Galveno vienošanos. Tas tiks ratificēts.

Katra Valsts, kas pievienojusies Galvenai vienošanās, var pievienoties šim Protokolam.

Šis Protokols stāsies spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kas seko otrā ratifikācijas dokumenta nodošanai glabāšanā.

Attiecībā uz katru Valsti, kas vēlāk ratificēs vai pievienosies Protokolam, tas stāsies spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kas seko ratifikācijas vai pievienošanās dokumenta nodošanai glabāšanā.

Ratifikācijas un pievienošanās dokumenti tiek nodoti glabāšanā Eiropas Padomes Ģenerālsēkretāram, kas paziņos Padomes Dalībvalstīm, pievienojušām Valstīm un Starptautiskā darba biroja Ģenerālajam Direktoram ratificējušo vai pievienojušos dalībnieku vārdus.

To apliecinot, apakšā parakstījušies, attiecīgi pilnvaroti, parakstīja šo Vienošanos.

Sastādīts Parīzē, 1953. gada 11. decembrī angļu un franču valodā, abi teksti ir vienlīdz autentiski, vienā eksemplārā, kas tiek nodots glabāšanā Eiropas Padomes arhīvos. Eiropas Padomes Ģenerālsēkretārs nosūtīs apstiprinātas kopijas visām Eiropas Padomes Dalībvalstīm, kā arī Starptautiskā darba birojam.

**PIELIKUMI PIE EIROPAS PAGaidu VIENOŠANĀS PAR SOCIĀLĀS
DROŠĪBAS PASĀKUMIEM, KAS ATTIECAS UZ PABALSTIEM VECUMA,
INVALIDITĀTES UN APGĀDNIKA NĀVES GADĪJUMĀ**

(Pēdējie labojumi 1997. gada 1. augustā)

1. PIELIKUMS

**PIE EIROPAS PAGaidu VIENOŠANĀS PAR SOCIĀLĀS DROŠĪBAS
PASĀKUMIEM, KAS ATTIECAS UZ PABALSTIEM VECUMA,
INVALIDITĀTES UN APGĀDNIKA NĀVES GADĪJUMĀ**

Sociālās drošības pasākumi,
uz kuriem attiecas Vienošanās

Apvienotā Karaliste

Likumi un noteikumi attiecībā uz Lielbritāniju, Ziemeļīriju un Menas salu:

- a. Apdrošināšanas pasākumu ieviešana attiecībā uz saslimšanu, atraidnēm, bāreņiem un vecumu.
- b. Attiecībā uz papildu pensijām un invaliditātes pensijām, kas nebalstās uz iemaksām.

Punktā a. minētie pasākumi balstās uz iemaksām. Punktā b. minētie pasākumi nebalstās uz iemaksām.

Beļģija

Likumi un noteikumi attiecībā uz:

- a. Garantēti ienākumi veciem cilvēkiem.
- b. Vecuma pensijas un pensijas apgādnieka zaudēšanas gadījumā: pasākumi attiecībā uz nodarbinātām personām un personām, kas strādā individuāli.
- c. Veselības un invaliditātes apdrošināšana: pasākumi attiecībā uz nodarbinātām personām un personām, kas strādā individuāli.
- d. Pabalsti invalīdiem.

Pasākumi, kas minēti a. un d. punktos, nebalstās uz iemaksām, bet pārējie balstās uz iemaksām.

Dānija

Likumi un noteikumi attiecībā uz:

- a. Veciem cilvēkiem.
- b. Invaliditātes pensijas.
- c. Pensijas atraidnēm (atceltas, atcelšana stājusies spēkā 1984. gada 1. janvārī).
- d. Darba tirgus papildu pensija.

Neviens no šiem pasākumiem nebalstās uz iemaksām, izņemot darba tirgus papildu pensiju, kas balstās uz darba devēju un strādājošo iemaksām.

Francija

Likumi un noteikumi attiecībā uz:

- a. Sociālās drošības organizēšana.
- b. Vispārīgi noteikumi, kas nosaka sociālās drošības sistēmu attiecībā uz apdrošinātām personām, kas netiek nodarbinātas lauksaimniecībā.
- c. Sociālās drošības noteikumi, kas attiecas uz nodarbinātām personām un personām, kas tiek pielīdzinātas nodarbinātām personām, ja tās tiek nodarbinātas lauksaimniecībā.
- d. Pabalsti vecām nodarbinātām personām.

- e. Pabalsti vecām personām, izņemot nodarbinātām personām.
- f. Speciāli sociālās drošības pasākumi.
- g. Likumi par speciāliem pabalstiem.
- h. Pabalsti, lai kompensētu aklus un nopietni traumētus strādājošos.
- i. Papildu pabalsti no Nacionālās solidaritātes fonda.
- j. 1965. gada 10. jūlija likums nr. 65/555, kas publicēts Francijas Republikas *Journal Officiel* 1965. gada 11. jūlijā un paplašina iespēju pievienoties brīvprātīgai apdrošināšanas sistēmai, attiecinot to uz visiem Francijas pilsoņiem, kas strādā ārpus Francijas teritorijas (neatkarīgi no tā, vai viņi ir nodarbinātas personas).
- k. 1976. gada 31. decembra likums nr. 76-1287, kas publicēts Francijas Republikas *Journal Officiel* 1977. gada 1. janvārī un attiecas uz to Francijas strādājošo sociālo aizsardzību, kuri komandēti uz ārzemēm vai ekspatriēti.
- l. 1980. gada 27. jūnija likums nr. 80-471, kas publicēts Francijas Republikas *Journal Officiel* 1980. gada 28. jūnijā un paplašina Francijas pilsoņu sociālo aizsardzību ārzemēs.
- m. 1984. gada 13. jūlija likums nr. 84-604, kas publicēts Francijas Republikas *Journal Officiel* 1984. gada 14. jūlijā un paredz virkni pasākumu attiecībā uz ārzemēs atrodošos Francijas pilsoņu sociālās aizsardzības uzlabošanu.

Pasākumi, kas minēti a., b., c. un f. punktos, balstās uz iemaksām.

Pasākumi, kas minēti d., g., h. un i. punktos, nebalstās uz iemaksām.

Likumi, kas attiecas uz e. nosaka, pirmkārt, regulārus pasākumus, kas balstās uz iemaksām, un, otrkārt, pagaidu pasākumus, kas nebalstās uz iemaksām un kas tiek piemēroti attiecībā uz personām, kas neatbilst pastāvošajiem maksājumu un iemaksu nosacījumiem, ko paredz uz iemaksām balstītās sistēmas.

Grieķija

Likumi un noteikumi attiecībā uz:

- a. Sociālā apdrošināšana.
- b. Speciālu pensiju nodrošināšana noteiktām strādājošo kategorijām, ieskaitot dažas liberālās profesijas (juristus, ārstus, civilos inženierus
- u. c).

Šie pasākumi balstās uz iemaksām.

c. Ģimenes pabalstu sistēma attiecībā uz nodarbinātām personām (Likumdošanas akts nr. 3868/1959 un Noteikumi).

d. Lauksaimniecībā nodarbināto sociālā apdrošināšana (Likums 4169/1961 un Noteikumi).

Īrija

Likumi un noteikumi attiecībā uz:

a. Vecuma pensijas un pensijas aklām personām, kas nebalstās uz iemaksām.

b. Vecuma, darba un invaliditātes pensijas, kas balstās uz iemaksām.

c. Atraitņu un bāreņu pensijas, kas balstās uz iemaksām un kas nebalstās uz iemaksām.

d. Darba nespējīgu personu (uzturēšanas) pabalsti.

Pasākumi, kas minēti d. punktā, nebalstās uz iemaksām.

Islande

Likumi un noteikumi attiecībā uz:

a. Vecuma pensijas.

b. Invaliditātes pensijas.

c. Bērnu ikgadējie pabalsti.

d. Atraitņu ikgadējie pabalsti.

Attiecībā uz šo Vienošanos tiek uzskatīts, ka šie pasākumi nebalstās uz iemaksām.

Itālija

Likumi un noteikumi attiecībā uz:

a. Speciāla obligāta apdrošināšana invaliditātes, vecuma un nāves gadījumos.

b. Speciāla obligāta apdrošināšana noteiktām strādājošo kategorijām.

Šie pasākumi balstās uz iemaksām.

Kipra

Likums par sociālo drošību un attiecīgie Noteikumi nosaka pasākumus, kas paredz vecuma un invaliditātes pabalstus, kā arī pabalstus apgādnieku nāves gadījumā (pabalsti atraitnēm un bāreņiem).

Pasākumi balstās uz iemaksām.

Luksemburga

Likumi un noteikumi attiecībā uz:

- a. Pensiju apdrošināšana algotām personām.
- b. Pensiju apdrošināšana algotām personām privātā sektorā (ieskaitot personām, kas individuāli strādā intelektuālu darbu).
- c. Papildu apdrošināšana algotām personām, kas strādā raktuvēs un metālrūpniecībā, tehniskiem darbiniekiem, kas nodarbināti pazemes raktuvēs, un profesionāliem šoferiem.
- d. Pensiju apdrošināšana amatniekiem un personām, kas strādā individuāli tirdzniecībā un rūpniecībā.
- e. Pensiju apdrošināšana lauksaimniecības darbiniekiem.

Visi augstāk minētie pasākumi, izņemot provizoriskas pensijas amatniekiem, balstās uz iemaksām.

Nīderlande

Likumi un noteikumi attiecībā uz:

- a. Apdrošināšana darba nespējas gadījumā.
- b. Vispārēja apdrošināšana darba nespējas gadījumā.
- c. Vispārēja vecuma apdrošināšana.
- d. Pensijas nepilngadīgiem.
- e. Vispārēja apdrošināšana atraitnēm un bāreņiem.

Pasākumi, kas minēti a., b., d. un e. punktos, balstās uz iemaksām. Punktā c. minētie likumdošanas pasākumi paredz pastāvīgus pasākumus, kas balstās uz iemaksām un pārejas pasākumus, kas nebalstās uz iemaksām un kas ir paredzēti personām, kam nav tiesību parastā kārtībā saņemt pabalstus sakarā ar to, ka nav sasniegušas pietiekamu vecumu laikā, kas šie likumdošanas pasākumi stājušies spēkā.

Norvēģija

Likumi un noteikumi attiecībā uz:

- a. Pensijas vecuma, invaliditātes un apgādnieka nāves gadījumā saskaņā ar 1966. gada 17. jūnija Nacionālās apdrošināšanas aktu.
- b. Speciālais pielikums pabalstiem saskaņā ar nacionālās apdrošināšanas pasākumiem, ko nosaka 1969. gada 19. jūnija Akts.
- c. Papildu kompensācijas pabalstiem, ko nosaka nacionālās apdrošināšanas pasākumi saskaņā ar 1969. gada 19. jūnija Aktu.
- d. Pensiju apdrošināšana jūrniekiem saskaņā ar 1948. gada 3. decembra Aktu.
- e. Pensiju apdrošināšana mežrūpniecības strādniekiem saskaņā ar 1951. gada 3. decembra Aktu.
- f. Pensiju apdrošināšana zvejniekiem saskaņā ar 1957. gada 28. jūnija Aktu.

Pasākumi, kas minēti punktā a., nebalstās uz iemaksām, kamēr attiecas uz pamata pensiju, un balstās uz iemaksām, ja attiecas uz papildu pensiju. Pasākumi, kas minēti punktos b. un c., nebalstās uz iemaksām, bet pasākumi, kas minēti punktos d., e. un f., balstās uz iemaksām.

Portugāle

Likumi un noteikumi attiecībā uz:

- a. Invaliditātes un vecuma pensijas.
- b. Pensijas apgādnieka zaudējuma gadījumā.
- c. Speciāli sociālās apdrošināšanas pasākumi attiecībā uz specifiskām strādājošo kategorijām, ja tie attiecas uz noteiktiem kontingentiem un pabalstiem, ko nosaka augstāk minētie likumi un noteikumi (ieskaitot lauksaimniecībā nodarbinātiem un individuāli strādājošiem).

Visi šie pasākumi balstās uz iemaksām.

Spānija

Sociālās drošības pasākumi, uz kuriem attiecas Vienošanās:

Likumi un noteikumi attiecībā uz:

- a. Vecuma pabalsti (pensija).
- b. Invaliditātes pabalsti.
- c. Pabalsti apgādnieka nāves gadījumā saskaņā ar vispārējiem pasākumiem un sociālās drošības speciāliem pasākumiem.

Šie pasākumi bakstās uz iemaksām.

Vācija

Likumi un noteikumi attiecībā uz:

- a. Slimības apdrošināšana (slimības, maternitātes pabalsti un pabalsts nāves gadījumā).
- b. Apdrošināšana pret darba negadījumiem (tostarp darba negadījumu kompensēšana ieslodzītajiem).
- c. Bezdarba apdrošināšana un palīdzība.
- d. Ģimenes pabalsti.

Visi augstāk minētie pasākumi, izņemot ģimenes pabalstus un bezdarba palīdzību, balstās uz iemaksām.

Turcija

a. Spēkā esošā sociālās apdrošināšanas likumdošana, kas attiecas uz nodarbinātām personām, izņemot lauksaimniecībā nodarbinātos, kuri netiek nodarbināti meža darbos, un tās personas, kas strādā algotos sabiedriskos vai privātos darbos, un tās personas, kas nodarbinātas tādos šajos darbos, kas saistīti ar lauksaimnieciska rakstura amatniecību vai kas norisinās lauksaimnieciska rakstura darbavietās, ko neuzskata par lauksaimnieciskiem darbiem, un tās personas, kas strādā parkos, dārzos vai augu skolās vai līdzīgos darbos tādās darbavietās, kas netiek uzskatītas par saistītām ar lauksaimniecību:

- i. Invaliditātes apdrošināšana
- ii. Vecuma apdrošināšana
- iii. Apgādnieka nāves gadījumu apdrošināšana.

b. Likumdošana, kas attiecas uz speciālām sistēmām, kuras saistītas ar Sociālās apdrošināšanas fondiem, kuri iekļaujas sociālās apdrošināšanas sistēmā un kuriem kā minimālā prasība izvirzīta prasība ievērot augstāk minēto likumdošanu.

c. Sociālās apdrošināšanas likumdošana, kas attiecas uz personām, kas nodarbojas ar nelielo biznesu, amatniekiem un citām personām, kas strādā individuāli:

- i. Invaliditātes apdrošināšana
- ii. Vecuma apdrošināšana

iii. Apgādnieka nāves gadījumu apdrošināšana.

Augstāk minētie pasākumu balstās uz iemaksām.

Zviedrija

Likumi un noteikumi attiecībā uz:

Nacionālās pamata pensijas saskaņā ar 1962. gada 25. maija Nacionālās apdrošināšanas aktu (nr. 381), kas stājas spēkā 1963. gada 1. janvārī.

Šis pasākums nebalstās uz iemaksām.

PIELIKUMI PIE EIROPAS PAGaidu VIENOŠANĀS PAR SOCIĀLĀS DROŠĪBAS PASĀKUMIEM, KAS ATTIECAS UZ PABALSTIEM VECUMA, INVALIDITĀTES UN APGĀDNIKĀ NĀVES GADĪJUMĀ

2. PIELIKUMS

Divpusējas un daudzpusējas vienošanās,
uz kurām attiecas Pagaidu vienošanās

Apvienotā Karaliste

- a. Konvencija par sociālo drošību un Protokols attiecībā uz materiāliem pabalstiem starp Apvienoto Karalisti un Beļģiju, noslēgti Briselē, 1957. gada 20. maijā.
- b. Konvencija par sociālo drošību starp Apvienoto Karalisti un Kipru, noslēgta Nikozijā, 1969. gada 6. oktobrī.
- c. Konvencija par sociālo drošību starp Apvienoto Karalisti un Dāniju, noslēgta Londonā, 1959. gada 27. augustā.
- d. Konvencija par sociālo drošību starp Apvienoto Karalisti un Franciju, noslēgta Parīzē, 1956. gada 10. jūlijā.
- e. Konvencija par sociālo drošību starp Apvienoto Karalisti un Vācijas Federatīvo Republiku, noslēgta Bonnā, 1960. gada 20. aprīlī.
- f. Vienošanās par sociālo drošību starp Apvienoto Karalisti un Īrijas Republiku, noslēgta Dublinā, 1966. gada 28. februārī.
- g. Vienošanās par sociālo drošību starp Apvienoto Karalisti un Īrijas Republiku, noslēgta Dublinā, 1968. gada 3. oktobrī.

h. Vienošanās par sociālo drošību starp Apvienoto Karalisti un Īrijas Republiku, noslēgta Londonā, 1971. gada 14. septembrī.

i. Konvencija par sociālo drošību starp Apvienoto Karalisti un Luksemburgas Lielhercogisti, noslēgta Londonā, 1953. gada 13. oktobrī.

j. Konvencija par sociālo drošību starp Apvienoto Karalisti un Nīderlandi, noslēgta Hāgā, 1954. gada 11. augustā.

k. Konvencija par sociālo drošību starp Apvienoto Karalisti un Norvēģiju, noslēgta Londonā, 1957. gada 25. jūlijā.

l. Konvencija par sociālo drošību starp Apvienoto Karalisti un Portugāli, noslēgta Londonā, 1978. gada 15. novembrī.

m. Konvencija par sociālo drošību starp Apvienoto Karalisti un Zviedriju, noslēgta Stokholmā, 1956. gada 9. jūnijā.

n. Konvencija par sociālo drošību starp Apvienoto Karalisti un Turcijas Republiku, noslēgta Ankarā, 1959. gada 9. septembrī.

Beļģija

a. Konvencija starp Beļģiju un Nīderlandi par abu valstu likumdošanas piemērošanu attiecībā uz sociālo apdrošināšanu, noslēgta 1947. gada 29. augustā.

b. Vispārējā konvencija starp Beļģiju un Franciju par sociālo drošību, noslēgta 1948. gada 17. janvārī.

c. Vispārējā konvencija starp Beļģiju un Itāliju par sociālo drošību, noslēgta 1948. gada 30. aprīlī.

d. Vispārējā konvencija starp Beļģiju un Luksemburgas Lielhercogisti par sociālo drošību, noslēgta 1949. gada 3. decembrī.

e. Daudzpusēja Konvencija par sociālo drošību, noslēgta starp Briseles Līguma pusēm 1949. gada 7. novembrī.

f. Vienošanās par Reinas kuģotāju sociālo drošību, noslēgta 1950. gada 27. jūlijā, pārstrādāta 1961. gada 13. februārī.

g. Konvencija starp Beļģiju, Franciju un Itāliju par sociālo drošību, noslēgta 1951. gada 19. janvārī.

h. Konvencija par sociālo drošību, noslēgta 1949. gada 7. novembrī starp Viņa Majestāti Beļģijas Karali un Viņas Majestāti Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes un citu Savu Zemju un Teritoriju Karalieni un Sadraudzības Galvu.

(i) Vispārējā konvencija par sociālo drošību starp Beļģijas Karalisti un Vācijas Federatīvo Republiku, Papildu vienošanās un Noslēguma protokols, noslēgts Bonnā, 1963. gada 9. novembrī, ar retroaktīvu spēku no 1959. gada 1. janvāra.

(ii) Vispārējās konvencijas par sociālo drošību Papildu protokols pie Trešās papildu vienošanās un Noslēguma protokola, noslēgts Bonnā, 1960. gada 10. novembrī (stājies spēkā 1963. gada 9. novembrī, ar retroaktīvu spēku no 1959. gada 1. janvāra).

j. Vispārējā konvencija par sociālo drošību starp Beļģiju un Grieķiju, noslēgta Atēnās, 1958. gada 1. aprīlī (stājies spēkā 1961. gada 1. janvārī) un pārstrādāta saskaņā ar Konvenciju 1967. gada 27. septembrī.

k. Vispārējā konvencija par sociālo drošību starp Beļģijas Karalisti un Turcijas Republiku, noslēgta Briselē, 1966. gada 4. jūlijā (stājies spēkā 1968. gada 1. maijā), pārstrādāta saskaņā ar Konvenciju 1981. gada 2. februārī.

l. Vispārējā konvencija par sociālo drošību starp Beļģijas Karalisti un Portugāles Republiku, noslēgta 1970. gada 14 septembrī (stājies spēkā 1973. gada 1. maijā).

m. Konvencija par sociālo drošību starp Beļģiju un Spāniju, noslēgta 1956. gada 28. novembrī, pārstrādāta saskaņā ar Konvenciju 1967. gada 1. oktobrī.

Dānija

a. Vispārējā konvencija starp Dāniju un Franciju par sociālo drošību, noslēgta 1951. gada 30. jūnijā.

b. Konvencija starp Dāniju un Vācijas Federatīvo Republiku par sociālo drošību, noslēgta 1953. gada 14. augustā, ar Noslēguma protokolu un Papildu vienošanos.

c. Vispārējā konvencija starp Dāniju, Islandi, Norvēģiju, Somiju un Zviedriju par sociālo drošību, noslēgta 1955. gada 15. septembrī, ar Papildu protokolu, pārstrādāta 1981. gada 5. martā, stājies spēkā 1982. gada 1. janvārī.

d. Konvencija starp Dāniju un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti par sociālo drošību, noslēgta 1959. gada 27. augustā.

e. Konvencija starp Dāniju un Turciju par sociālo drošību, noslēgta 1976. gada 22. janvārī, stājies spēkā 1978. gada 1. februārī.

Francija

- a. Vispārējā konvencija starp Franciju un Beļģiju par sociālo drošību, noslēgta 1948. gada 17. janvārī.
- b. Vispārējā konvencija starp Franciju un Itāliju, lai koordinētu Francijas sociālās drošības likumdošanas pielietošanu un Itālijas sociālās apdrošināšanas un ģimenes pabalstu likumdošanu attiecībā uz abu valstu pilsoņiem, 1948. gada 31. martā.
- c. Vispārējā konvencija starp Franciju un Apvienoto Karalisti par sociālo drošību, noslēgta 1956. gada 10. jūlijā.
- d. Vispārējā konvencija starp Franciju un Luksemburgas Lielhercogisti par sociālo drošību, noslēgta 1949. gada 12. novembrī.
- e. Vispārējā konvencija starp Franciju un Nīderlandi par sociālo drošību, noslēgta 1950. gada 7. janvārī.
- f. Vispārējā konvencija starp Franciju un Vācijas Federatīvo Republiku par sociālo drošību, noslēgta 1950. gada 10. jūlijā.
- g. Vispārējā konvencija starp Franciju un Dāniju par sociālo drošību, noslēgta 1951. gada 30. jūnijā.
- h. Vispārējā konvencija starp Franciju un Briseles Līguma pusēm par sociālo drošību, noslēgta 1949. gada 7. novembrī.
- i. Konvencija starp Franciju, Itāliju un Sāru, lai paplašinātu un koordinētu Francijas sociālās drošības likumdošanas pielietošanu un Itālijas un Sāras sociālās apdrošināšanas un ģimenes pabalstu likumdošanu attiecībā uz triju valstu pilsoņiem, 1952. gada 27. novembrī.
- j. Konvencija starp Franciju, Beļģiju un Itāliju, lai paplašinātu un koordinētu Beļģijas un Francijas sociālās drošības likumdošanas pielietošanu un Itālijas sociālās apdrošināšanas un ģimenes pabalstu likumdošanu attiecībā uz triju valstu pilsoņiem, 1951. gada 19. janvārī.
- k. Vispārējā konvencija starp Franciju un Norvēģiju par sociālo drošību, noslēgta 1954. gada 30. septembrī, stājusies spēkā 1956. gada 1. jūlijā.
- l. Vispārējā konvencija starp Franciju un Grieķiju par sociālo drošību, noslēgta 1958. gada 19. aprīlī, stājusies spēkā 1959. gada 1. maijā.
- m. Vienošanās, kas noslēgta saskaņā ar Vispārējās konvencijas Papildu vienošanās 21. pantu starp Franciju un Luksemburgas Lielhercogisti attiecībā uz raktuvēs nodarbinātiem un ekvivalentām kategorijām.

Grieķija

- a. Vispārējā konvencija starp Grieķiju un Franciju par sociālo drošību, noslēgta 1958. gada 19. aprīlī.
- b. Vispārējā konvencija starp Grieķiju un Beļģiju par sociālo drošību, noslēgta 1958. gada 1. aprīlī.
- c. Konvencija starp Grieķiju un Vācijas Federatīvo Republiku par sociālo drošību, noslēgta 1961. gada 25. aprīlī.

Īrija

- a. Vienošanās par sociālo drošību starp Īriju un Apvienoto Karalisti, 1960. gada 29. martā.
- b. Vienošanās attiecībā uz apdrošināšanu un strādājošo atlīdzību starp Sociālās labklājības ministru un Ziemeļīrijas Darba un Nacionālās apdrošināšanas ministriju, 1964. gada 22. jūlijā.
- c. Vienošanās par sociālo drošību starp Īriju un Apvienoto Karalisti, 1966. gada 28. februārī.
- d. Vienošanās par sociālo drošību starp Īriju un Apvienoto Karalisti, 1968. gada 3. oktobrī.
- e. Vienošanās par sociālo drošību starp Īriju un Apvienoto Karalisti, 1971. gada 14. septembrī.

Islande

Konvencija starp Islandi, Dāniju, Norvēģiju, Somiju un Zviedriju, 1955. gada 15. septembrī.

Itālija

- a. Vispārējā konvencija starp Itāliju un Franciju, lai koordinētu Francijas sociālās drošības likumdošanas pielietošanu un Itālijas sociālās apdrošināšanas un ģimenes pabalstu likumdošanu attiecībā uz abu valstu pilsoņiem, 1948. gada 31. martā.
- b. Vispārējā konvencija starp Itāliju un Beļģiju par sociālo apdrošināšanu, noslēgta 1948. gada 30. aprīlī.
- c. Konvencija starp Beļģiju, Franciju un Itāliju, lai paplašinātu un koordinētu Beļģijas un Francijas sociālās drošības likumdošanas pielietošanu un Itālijas sociālās apdrošināšanas un ģimenes pabalstu likumdošanu attiecībā uz triju valstu pilsoņiem, 1951. gada 19. janvārī.

d. Vispārējā konvencija starp Itālijas Republiku un Luksemburgas Lielhercogisti par sociālo drošību, 1951. gada 29. maijā.

e. Konvencija par sociālo apdrošināšanu starp Itālijas Republiku un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, 1951. gada 28. novembrī.

f. Vispārējā konvencija starp Nīderlandes Karalisti un Itālijas Republiku par sociālo apdrošināšanu, 1952. gada 28. oktobrī.

g. Konvencija starp Itālijas Republiku un Vācijas Federatīvo Republiku par sociālo apdrošināšanu, noslēgta 1953. gada 5. maijā.

h. Konvencija starp Itālijas Republiku un Zviedrijas Karalisti par sociālo drošību, noslēgta 1979. gada 25. septembrī.

i. Konvencija starp Itālijas Republiku un Norvēģijas Karalisti par sociālo drošību, noslēgta 1959. gada 12. jūnijā.

j. Konvencija starp Itālijas Republiku un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti par sociālo apdrošināšanu Itālijā un Ziemeļīrijā, noslēgta 1957. gada 29. janvārī.

k. Konvencija starp Itāliju, Franciju un Sāru, lai paplašinātu un koordinētu Francijas sociālās drošības likumdošanas pielietošanu un Itālijas un Sāras sociālās apdrošināšanas un ģimenes pabalstu likumdošanu attiecībā uz triju valstu pilsoņiem, 1952. gada 27. novembrī.

Kipra

a. Vienošanās par sociālo drošību starp Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes Valdību un Kipras Republikas Valdību, 1969. gada 6. oktobrī.

b. Vienošanās par sociālo drošību starp Kipras Republikas Valdību un Grieķijas Republikas Valdību, 1979. gada 1. jūlijā.

Luksemburga

a. Vispārējā konvencija starp Luksemburgas Lielhercogisti un Franciju par sociālo drošību, noslēgta 1949. gada 12. novembrī.

b. Vispārējā konvencija starp Luksemburgas Lielhercogisti un Beļģiju par sociālo drošību, noslēgta 1949. gada 3. decembrī.

c. Vispārējā konvencija starp Luksemburgas Lielhercogisti un Nīderlandi par sociālo drošību, noslēgta 1950. gada 8. jūlijā.

d. Daudzpusēja Konvencija par sociālo drošību, noslēgta starp Briseles Līguma pusēm 1949. gada 7. novembrī.

e. Konvencija par sociālo drošību starp Apvienoto Kralisti un Luksemburgas Lielhercogisti, noslēgta 1953. gada 13. oktobrī.

f. Vispārējā konvencija starp Luksemburgas Lielhercogisti un Itāliju par sociālo drošību, noslēgta 1951. gada 29. maijā.

g. Konvencija par sociālo drošību starp Luksemburgas Lielhercogisti un Portugāli, noslēgta 1965. gada 12. februārī, izņemot 3. panta 2. punktu un 1965. gada 12. februāra Protokolu saskaņā ar 1972. gada 5. jūnija un 1977. gada 20. maija Vienošanās tekstiem.

Nīderlande

a. Konvencija starp Beļģiju un Nīderlandi par abu valstu likumdošanas piemērošanu attiecībā uz sociālo apdrošināšanu, noslēgta 1947. gada 29. augustā, izdarīti labojumi saskaņā ar 1957. gada 4. novembra Konvenciju, kas pārstrādāja 1947. gada 29. augusta Konvenciju.

b. Vispārējā konvencija starp Nīderlandi un Franciju par sociālo drošību, noslēgta 1950. gada 7. janvārī.

c. Vispārējā konvencija starp Nīderlandi un Luksemburgas Lielhercogisti par sociālo drošību, noslēgta 1950. gada 8. jūlijā.

d. Konvencija starp Nīderlandi un Vācijas Federatīvo Republiku par sociālo apdrošināšanu, noslēgta 1951. gada 29. martā.

e. Daudzpusēja Konvencija par sociālo drošību, noslēgta starp Briseles Līguma pusēm 1949. gada 7. novembrī.

f. Vienošanās par Reinas kuģotāju sociālo drošību, noslēgta 1950. gada 27. jūlijā, aizvietota ar Pārstrādāto vienošanos par Reinas kuģotāju sociālo drošību, noslēgta 1961. gada 13. februārī (stājusies spēkā 1970. gada 1. februārī).

g. Vispārējā konvencija starp Nīderlandes Karalisti un Itālijas Republiku par sociālo apdrošināšanu, 1952. gada 28. oktobrī.

h. Konvencija starp Nīderlandes Karalisti un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti par sociālo drošību, 1954. gada 11. augustā.

i. Konvencija starp Nīderlandes Karalisti un Turcijas Republiku par sociālo drošību un parakstīšanas protokols, 1966. gada 5. aprīlī (stājās spēkā 1968. gada 1. aprīlī), labota saskaņā ar 1980. gada 4. septembra Konvenciju, kas pārstrādāja 1966. gada 5. aprīļa Konvenciju.

j. Konvencija starp Nīderlandes Karalisti un Grieķijas Karalisti par sociālo drošību, 1966. gada 13. septembrī (stājusies spēkā 1970. gada 1. jūlijā).

k. Konvencija starp Nīderlandes Karalisti un Portugāles Republiku par sociālo drošību, 1979. gada 19. jūlijā (stājusies spēkā 1981. gada 1. janvārī).

l. Konvencija starp Nīderlandes Karalisti un Zviedrijas Karalisti par sociālo drošību, 1982. gada 2. jūlijā (stājusies spēkā 1983. gada 1. martā).

Norvēģija

a. Vispārējā konvencija starp Norvēģiju un Franciju par sociālo drošību, noslēgta 1954. gada 30. septembrī, stājusies spēkā 1956. gada 1. jūlijā.

b. Konvencija starp Norvēģiju un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti par sociālo drošību, 1957. gada 25. jūlijā, stājusies spēkā 1958. gada 1. aprīlī.

c. Konvencija starp Norvēģijas Karalisti un Itāliju par sociālo drošību, noslēgta 1959. gada 12. jūnijā, stājusies spēkā 1962. gada 1. februārī.

d. Konvencija starp Norvēģiju un Turcijas Republiku par sociālo drošību, noslēgta 1978. gada 1. jūnijā, stājusies spēkā 1981. gada 30. jūlijā. 1981. gada 1. jūnija Administratīvā vienošanās.

e. Konvencija starp Norvēģiju un Portugāles Republiku par sociālo drošību, noslēgta 1980. gada 5. jūnijā, stājusies spēkā 1981. gada 1. septembrī. 1980. gada 15. decembra Administratīvā vienošanās.

f. Konvencija starp Norvēģiju, Dāniju, Islandi, Somiju un Zviedriju par sociālo drošību, noslēgta 1981. gada 5. martā, stājusies spēkā 1982. gada 1. janvārī. 1982. gada 25. oktobra Administratīvā vienošanās.

g. Konvencija starp Norvēģiju un Grieķijas Republiku par sociālo drošību, noslēgta 1980. gada 12. jūnijā, stājusies spēkā 1983. gada 1. jūnijā. 1980. gada 12. decembra Administratīvā vienošanās.

Portugāle

a. Vispārējā konvencija par sociālo drošību starp Portugāli un Beļģijas Karalisti, noslēgta 1970. gada 14. septembrī.

b. Vispārējā konvencija starp Portugāli un Franciju par sociālo drošību, noslēgta 1971. gada 29. jūlijā saskaņā ar 1977. gada 7. februāra un 1979. gada 1. oktobra papildu vienošām.

1971. gada 29. jūlija Vispārējais protokols un 1979. gada 1. oktobra Papildu protokols.

c. Vienošanās starp Portugāli un Vācijas Federatīvo Republiku par sociālo drošību, noslēgta 1964. gada 6. novembrī, labota versija 1974. gada 30. septembrī.

d. Konvencija par sociālo drošību starp Portugāli un Luksemburgas Lielhercogisti, noslēgta 1965. gada 12. februārī, izņemot 3. panta 2. punktu un 1965. gada 12. februāra Speciālo protokolu saskaņā ar 1972. gada 5. jūnija un 1977. gada 20. maija Papildu vienošanās tekstiem.

e. Konvencija starp Portugāli un Nīderlandi par sociālo drošību un Noslēguma protokols, 1979. gada 19. jūlijā.

f. Konvencija starp Portugāli un Zviedriju par sociālo drošību, 1978. gada 25. oktobrī.

g. Konvencija starp Portugāli un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti par sociālo drošību, 1978. gada 15. novembrī.

h. Konvencija un Protokols starp Portugāli un Norvēģiju par sociālo drošību, 1980. gada 5. jūnijā.

Spānija

a. Vispārējā konvencija par sociālo drošību starp Spāniju un Beļģiju, noslēgta 1956. gada 28. novembrī (stājusies spēkā 1958. gada 1. jūlijā).

b. Konvencija starp Spānijas Valsti un Vācijas Federatīvo Republiku par sociālo apdrošināšanu, noslēgta 1973. gada 4. decembrī (stājusies spēkā 1977. gada 1. novembrī).

c. Konvencija starp Spāniju un Itāliju par sociālo drošību, noslēgta 1971. gada 30. oktobrī (stājusies spēkā 1982. gada 1. novembrī).

d. Konvencija un Speciālais pievienotais protokols starp Spānijas valdību un Luksemburgas Lielherzogistes valdību par sociālo drošību, 1969. gada 8. maijā (stājusies spēkā 1972. gada 1. jūnijā) un Papildu vienošanās, 1975. gada 27. jūnijā (stājusies spēkā 1977. gada 1. jūnijā).

e. Konvencija starp Spāniju un Nīderlandes Karalisti par sociālo drošību, noslēgta 1974. gada 5. februārī (stājusies spēkā 1974. gada 1. decembrī).

f. Vispārējā konvencija starp Spāniju un Portugāli par sociālo drošību, noslēgta 1969. gada 11. jūnijā (stājusies spēkā 1970. gada 1. jūlijā).

g. Konvencija starp Spāniju un Zviedriju par sociālo drošību, noslēgta 1963. gada 4. februārī (stājusies spēkā 1984. gada 1. jūlijā).

h. Konvencija starp Spāniju un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti par sociālo drošību, noslēgta 1974. gada 13. septembrī (stājusies spēkā 1975. gada 1. aprīlī).

i. Konvencija starp Spānijas Valsti un Francijas Republiku par sociālo drošību, noslēgta 1974. gada 31. oktobrī un Protokols (stājās spēkā 1976. gada 1. aprīlī).

Turcija

a. Konvencija par sociālo drošību starp Turciju un Apvienoto Karalisti, 1959. gada 9. septembrī, pārstrādāta saskaņā ar 1969. gada 2. decembra Vienošanos, ar Papildu protokolu.

b. Konvencija starp Turciju un Vācijas Federatīvo Republiku par sociālo drošību, noslēgta 1964. gada 30. aprīlī, stājusies spēkā 1965. gada 1. novembrī.

c. Konvencija starp Turciju un Nīderlandi par sociālo drošību, 1966. gada 5. aprīlī (stājusies spēkā 1968. gada 1. februārī).

d. Konvencija par sociālo drošību starp Turciju un Beļģiju, noslēgta 1966. gada 4. jūlijā (stājusies spēkā 1968. gada 1. maijā).

e. Konvencija par sociālo drošību starp Turciju un Franciju, noslēgta 1972. gada 20. janvārī un stājusies spēkā 1973. gada 1. augustā.

f. Konvencija starp Turciju un Dāniju par sociālo drošību, noslēgta 1976. gada 22. janvārī, stājusies spēkā 1978. gada 1. februārī.

g. Konvencija starp Turciju un Zviedriju par sociālo drošību, noslēgta 1978. gada 30. jūnijā, stājusies spēkā 1981. gada 1. maijā.

h. Konvencija starp Turciju un Norvēģiju par sociālo drošību, noslēgta 1978. gada 20. jūlijā, stājusies spēkā 1981. gada 1. jūnijā.

Vācija

a. Vispārējā konvencija starp Vācijas Federatīvo Republiku un Franciju par sociālo drošību, noslēgta 1950. gada 10. jūlijā, stājusies spēkā 1952. gada 1. janvārī.

b. Konvencija starp Vācijas Federatīvo Republiku un Nīderlandes Karalisti par sociālo apdrošināšanu, noslēgta 1951. gada 29. martā, stājusies spēkā 1952. gada 1. novembrī.

c. Konvencija starp Vācijas Federatīvo Republiku un Itālijas Republiku par sociālo apdrošināšanu, noslēgta 1953. gada 5. maijā, stājusies spēkā 1954. gada 1. aprīlī.

d. Konvencija starp Vācijas Federatīvo Republiku un Dānijas Karalisti par sociālo apdrošināšanu, noslēgta 1953. gada 5. maijā, stājusies spēkā 1954. gada 1. novembrī.

e. Vienošanās starp Vācijas Federatīvo Republiku un Lielbritāniju, noslēgta 1960. gada 20. aprīlī, attiecībā uz sociālo drošību, stājusies spēkā 1961. gada 1. augustā.

f. Vispārējā konvencija par sociālo drošību starp Vācijas Federatīvo Republiku un Beļģijas Karalisti, noslēgta 1957. gada 7. decembrī (tai skaitā Papildu vienošanās un Noslēguma protokols), kā arī 1960. gada 10. novembra Protokols (stājies spēkā 1963. gada 9. novembrī ar retroaktīvu spēku no 1959. gada 1. janvāra.

g. Pārstrādātā vienošanās par Reinas kuģotāju sociālo drošību, noslēgta 1961. gada 13. februārī, Vācijas Federatīvā Republikā stājusies spēkā 1970. gada 1. februārī.

h. Konvencija starp Vācijas Federatīvo Republiku un Grieķijas Karalisti par sociālo drošību, noslēgta 1961. gada 25. aprīlī, stājusies spēkā 1966. gada 1. novembrī, labota un papildināta saskaņā ar Konvenciju 1967. gada 21. martā.

i. Konvencija starp Vācijas Federatīvo Republiku un Turcijas Republiku par sociālo drošību, noslēgta 1964. gada 30. aprīlī, stājusies spēkā 1965. gada 1. novembrī.

j. Vienošanās starp Vācijas Federatīvo Republiku un Portugāles Republiku par sociālo drošību, noslēgta 1964. gada 6. novembrī.

k. Vienošanās starp Vācijas Federatīvo Republiku un Zviedrijas Karalisti par sociālo drošību, noslēgta 1976. gada 27. februārī.

Zviedrija

Konvencija starp Zviedriju un Dāniju, Islandi, Norvēģiju un Somiju par sociālo drošību, noslēgta 1955. gada 15. septembrī, pārstrādāta saskaņā ar 1969. gada 2. decembra Vienošanos, ar Papildu protokolu.

3. PIELIKUMS

PIE EIROPAS PAGaidu VIENOŠANĀS PAR SOCIĀLĀS DROŠĪBAS PASĀKUMIEM, KAS ATTIECAS UZ PABALSTIEM VECUMA, INVALIDITĀTES UN APGĀDNIKA NĀVES GADĪJUMĀ

1. **Beļģijas Valdība** formulējusi sekojošu atrunu:

Garantēta ienākuma pabalsts, ko paredz 1969. gada 1. aprīļa Beļģijas likums attiecībā uz veciem cilvēkiem un kas nebalstās uiz iemaksām un paredz ienākumu pārbaudi, tiks piešķirts vienīgi to Līgumslēdzēju pušu pilsoņiem, kuru likumdošana piešķir ekvivalentas priekšrocības Beļģijas pilsoņiem.

2. **Dānijas Valdība** formulējusi sekojošu atrunu:

Vienošanās noteikumi neattieksies uz:

- Konvencija starp Dāniju, Islandi, Norvēģiju, Somiju un Zviedriju par sociālo drošību, pārstrādāta saskaņā ar 1981. gada 5. marta Vienošanos, stājusies spēkā 1982. gada 1. janvārī.
- Konvencija starp Dāniju un Turciju par sociālo drošību, noslēgta 1976. gada 22. janvārī, stājusies spēkā 1978. gada 1. februārī.

3. **Francijas Valdība** formulējusi sekojošu atrunu:

- a. Papildu pabalsts, kas nebalstās uz iemaksām un paredz ienākumu pārbaudi un ko izmaksā saskaņā ar Francijas 1956. gada 30. jūnija Likumdošanas aktu, kas izveido Nacionālās solidaritātes fondu. tiks piešķirts tikai to Valstu pilsoņiem, kuru likumdošana piešķir līdzīgas priekšrocības Francijas pilsoņiem.
- b. Vienošanās noteikumi neattieksies uz 1965. gada 10. jūlija Likumu nr. 65/555. kas publicēts Francijas Republikas *Journal Officiel* 1965. gada 11. jūlijā un attiecinā uz visiem Francijas pilsoņiem, kas strādā ārpus Francijas teritorijas (neatkarīgi no tā, vai viņi ir nodarbinātas personas) tiesības pievienoties brīvprātīgas apdrošināšanas sistēmai.
- c. Vienošanās noteikumi neattieksies uz Nolīgumu, kas noslēgts saskaņā ar Vispārējās konvencijas Papildu vienošanās 21. pantu, kas noslēgta 1949. gada 12. novembrī starp Franciju un Luksemburgas Lielhercogisti attiecībā uz raktuvēs nodarbinātiem un ekvivalentām kategorijām, noslēgts Parīzē, 1970. gada 8. septembrī.
- d. Vienošanās noteikumi neattieksies uz 1976. gada 31. decembra Likumu nr. 76-1287, kas publicēts Francijas Republikas *Journal Officiel* 1977. gada 1. janvārī un attiecas uz to Francijas strādājošo sociālo aizsardzību, kuri komandēti uz ārzemēm vai ekspatriēti.

e. Vienošanās noteikumi neattieksies uz 1980. gada 27. jūnija Likumu nr. 80-471, kas publicēts Francijas Republikas *Journal Officiel* 1980. gada 28. jūnijā un paplašina Francijas pilsoņu sociālo aizsardzību ārzemēs.

f. Vienošanās noteikumi neattieksies uz 1984. gada 13. jūlija Likumu nr. 84-604, kas publicēts Francijas Republikas *Journal Officiel* 1984. gada 14. jūlijā un paredz virkni pasākumu attiecībā uz ārzemēs atrodošos Francijas pilsoņu sociālās aizsardzības uzlabošanu.

4. **Islandes Valdība** formulējusi sekojošu atrunu:

Vienošanās noteikumi neattieksies uz Konvenciju starp Islandi, Dāniju, Norvēģiju, Somiju un Zviedriju par sociālo drošību, kas noslēgta 1961. gada 15. septembrī, pārstrādājot 1955. gada 15. septembra Konvenciju par sociālo drošību, kas minēta 2. pielikumā.

5. **Itālijas Valdība** formulējusi sekojošu atrunu:

Vienošanās noteikumi neattieksies uz 1969. gada 30. aprīļa Aktu nr. 153 (izmainītu un papildinātu), kas paredz sociālo pensiju personām, kam nav ienākumu avotu. Tas ir pabalsts, kas nebalstās uz iemaksām, atkarīgs no līdzekļu apjoma, kas tiek noteikts saskaņā ar ienākumiem. Finansējumu pilnīgi uzņēmusies Valsts.

6. **Norvēģijas Valdība** formulējusi sekojošu atrunu:

a. Vienošanās noteikumi un Protokols neattieksies uz 1966. gada 17. jūnija Nacionālās apdrošināšanas akta 7-5 punkta pagaidu noteikumiem.

b. Vienošanās noteikumi un Protokols neattieksies uz:

- Konvencija starp Norvēģiju, Dāniju, Islandi, Somiju un Zviedriju par sociālo drošību, noslēgta 1981. gada 5. martā, stājusies spēkā 1982. gada 1. janvārī;

- 1982. gada 25. oktobra Administratīvā vienošanās.

c. Vienošanās noteikumi un Protokols neattieksies uz:

- Konvencija starp Norvēģiju un Portugāles Republiku par sociālo drošību, noslēgta 1980. gada 5. jūnijā, stājusies spēkā 1981. gada 1. septembrī;

- 1980. gada 15. decembra Administratīvā vienošanās.

7. **Zviedrijas Valdība** formulējusi sekojošu atrunu:

a. Vienošanās noteikumi neattieksies uz tām 1962. gada 25. maija Vispārējā apdrošināšanas akta (nr. 381) nodaļām, kas paredz papildu pensijas.

b. Vienošanās noteikumi neattieksies uz Konvenciju starp Zviedriju un Dāniju, Islandi, Norvēģiju un Somiju par sociālo drošību, noslēgta 1955. gada 15. septembrī, pārstrādāta saskaņā ar 1969. gada 2. decembra Vienošanos.

8. Apvienotās Karalistes Valdība formulējusi sekojošu atrunu:

Vienošanās noteikumi neattieksies uz novecojušiem pasākumiem sakarā ar vecuma pensijām, kas nebalstās uz iemaksām un kas attiecas uz Lielbritāniju, Ziemeļīriju un Menas salu, tiek saprasts, ka ekvivalenti pabalsti līgumslēdzēju pušu pilsoņiem ir pieejami ar tādiem pašiem nosacījumiem kā Britānijas pilsoņiem saskaņā ar Papildu pabalstu pasākumiem Lielbritānijā, Ziemeļīrijā un Menas salā.